

(המשך מעמוד 19)

„אני לא מבין למה הישראלים הפגינו את המחנה. הקומנדו הפלסטיני לא ירה על ישראל מתוך המחנה. רק עכשיו, כש הישראלים באו לכאן, נלחמו נגדם במחנה. יש לי ארבעה אחים שעזרו לי אחרי הפציעה ופירנסו אותי. הישראלים לקחו את כולם לכלא. הצבא הישראלי מעניש את כולם ביחד, בלי הבדל. אם עכשיו, למשל, מישהו יורה על חיילי ישראל, יבואו החיילים ויעצרו את כל הגברים. מדוע עושים את זה לאנשים שלא עשו דבר? אין צדק!

„במילחמה הזאת נהרגו אחותי, שני דוידים ובן-דוד שלי. הם מתו כולם מהפצצות מהאוויר. חמישה חברים שלי נהרגו מפגיעה ישירה של פצצה במיקלט. אחרי ההפצצות, באו החיילים הישראלים. שמענו אותם עוברים בכביש ליד המחנה ופחדנו מאוד. כי אנחנו יודעים שהישראלים חושבים שכולנו קומנדו פלסטיני. אבל זה לא נכון. „ביקשתי מהקומנדו שלא ילחמו בישרי-אלים בתוך המחנה. כדי שלא יסכנו את התושבים. אמרתי להם שהם יורים ואחר כך חוזרים לעמדות שלהם על החוף, ולנו אין לאן לברוח. אבל הם לא שמעו לי. „אני חושב שאנשי הקומנדו הפלסטיני צודקים במילחמה שלהם. אבל אני לא רוצה יותר מילחמה. אנחנו רוצים שלום. רק סבל וגזק נגרם במילחמה. חצי מהבית שלי נהרס ואין לי פרנסה. כל מה שיש לי, זה קצת אוכל שאני מקבל מאונר. הצבא הישראלי גוחן לי מים וקצת לחם. „כל חיי האמנתי שיום אחד נחזור לפלסטין. וגם היום אני מאמין בכך. תנו לנו לחזור ונחיה ביחד בשלום. הישראלים

מישחקים בין ההריסות

ילד פלסטיני משחק בקערה, ש' אותה הוא חובש לראשו כקסדה, בין ההריסות בראשידייה. הילדים במקום הם דור ההמשך של המאבק הפלסטיני.

איך אלך לכלא? לבסוף הם נתנו לי ללכת.

לוחמי-חופש לא טרוריסטים

מרבית הבתים בראשידייה נהרסו עד היסוד, או שנוזקו קשה. על-פי הגירסה הרישמית של צה"ל, הופצץ המחנה מן האוויר, כשהטייסים מכוונים את פצצור תיהם רק אל הבתים שהיה ידוע כי נמצאים

יהרגו בנו כמה שיהרגו. אבל אנחנו לא נוותר על המולדת. למה אתם רוצים לקחת את הארץ שלנו?

„בזמן המילחמה ברחו התושבים מחוץ למחנה, אבל גם בפרדסים היו יריות בין החיילים הישראלים והקומנדו הפלסטיני. לכן חזרנו פנימה. ראיתי הרבה מאוד הרוגים. לא יכולתי אפילו לספור אותם. „אחרי שפסקו היריות, הישראלים אספו את כל הגברים, מגיל 8 עד 70, במרכז המחנה ולקחו רבים מהם למעצר. גם אותי רצו לקחת. אמרתי להם: אין לי רגליים,

מחפשים

פליטים מראשידייה חופרים כדי לגלות גופה שנקברה על-ידי צה"ל במהלך הקרב.

ביקורת בכניסה

בפתח מחנה הפליטים לראשידייה נצבת חוליית חיילים, הבודקת את כל הנכנסים והיוצאים מהמחנה. בתמונה נראה חייל על גיפ, המשקיף מעבר למיקלע על חברו, הבודק פלסטיני.

בלי רגליים

הוא מחמוד מערוף בן 18, שאיבד את שתי רגליו לפני שנתיים, בעת הפגזה של חיליהים על ראשידייה. הוא סיפר שראה ילד שנפצע מרסיסים ורץ לעזור לו. תוך כדי כך נפגע הוא עצמו.

בהם „מחבלים“. לדברי הגירסה הזאת היו הפגיעות כה מדויקות, עד שכל בית כזה ספג פגיעה ישירה ונהרס לגמרי. אולם כל מי שמבקר בראשידייה יכול לראות את האמת: שום פצצה, ותהיה גדולה ככל שתהיה, אינה יכולה לעקור ביתאבן מסודותיו, אפילו. אם היא פוגעת בו ישירות, מראה ההריסות אינו משאיר מקום לספק: הבתים פוצצו באמצעות חומי-ריינפץ. אחרי שוך הקרבות, בין הבתים בראשידייה מפוררים מיקלי-טים, שלגביהם הודה צה"ל כי פוצצו באמי-צעות חומרי-ריינפץ. מיקלטים אלה נראים בדיוק כפי שנראים מיקלטים ציבוריים ברחבי ישראל.

בעת הפצצות חילי-האוויר ירדו תושבי המחנה למיקלטים אלה. אולם בפי דובר צה"ל הם מכונים „בוגקרים“, מפני שנמצאו בהם מיצבורי-גשק. משום כך, על-פי הגירסה הרישמית, ניתנה ההוראה לפוצץ אותם. השוואה בין הריסות המיקלטים והריסות הבתים מוכיחה כי הם נהרסו באותה השיטה.

בראשידייה אין כיום חשמל, אין מים זורמים. 7000 התושבים, החיים בין ההריסות, מתקיימים מהקצבה קטנה של מזון, המסופקת להם על-ידי סוכנות הסעד של האו"ם, אונר"א. בעוד כמה חודשים יתחיל החורף בלבנון, והפליטים ימצאו את עצמם חשופים לגשם ולקור. לא נראה כי שיל-טונות צה"ל מודאגים מכך.

„הישראלים טוענים שהם מנסים לעזור ללבנונים לשקם את הריסותיהם, אבל גור-לנו לא מעניין אותם כלל,“ אמר לי פליט במחנה, שביקש שלא אזהה אותו. „אנחנו סובלים יותר מכולם, לנו אף אחד לא רוצה

ללכת.

לוחמי-חופש לא טרוריסטים

מרבית הבתים בראשידייה נהרסו עד היסוד, או שנוזקו קשה. על-פי הגירסה הרישמית של צה"ל, הופצץ המחנה מן האוויר, כשהטייסים מכוונים את פצצור תיהם רק אל הבתים שהיה ידוע כי נמצאים

יהרגו בנו כמה שיהרגו. אבל אנחנו לא נוותר על המולדת. למה אתם רוצים לקחת את הארץ שלנו?

„בזמן המילחמה ברחו התושבים מחוץ למחנה, אבל גם בפרדסים היו יריות בין החיילים הישראלים והקומנדו הפלסטיני. לכן חזרנו פנימה. ראיתי הרבה מאוד הרוגים. לא יכולתי אפילו לספור אותם. „אחרי שפסקו היריות, הישראלים אספו את כל הגברים, מגיל 8 עד 70, במרכז המחנה ולקחו רבים מהם למעצר. גם אותי רצו לקחת. אמרתי להם: אין לי רגליים,

מחפשים

פליטים מראשידייה חופרים כדי לגלות גופה שנקברה על-ידי צה"ל במהלך הקרב.